

เมื่อ..กล้องถ่ายรูปมีประโยชน์มากกว่าไว้ถ่ายรูปเล่นๆ

โพสต์เมื่อ มิ.ย. 09, โพสต์โดย [tingning](#) หมวดหมู่ [บันทึกลูกรัก](#)

```
(function() { var po = document.createElement('script'); po.type = 'text/javascript'; po.async = true; po.src = 'https://apis.google.com/js/plusone.js'; var s = document.getElementsByTagName('script')[0]; s.parentNode.insertBefore(po, s); })(); (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({ google_ad_client: "ca-pub-8026950304384140", enable_page_level_ads: true });
```

วันนี้ (อังคารที่ 5 มิ.ย) บ่ายสามโมงครึ่งไปรับน้องเมที่โรงเรียนตามปกติ แล้วแม่ก็ตกใจมากที่เห็นน้องเมเดินออกมาโดยอาการเกาแขนเกาขา และมีผื่นขึ้นเต็มไปหมดทั้งตัวเลย น้องเมบอกคุณครูเอาคราเมทาให้แล้ว แม่ก็เลยเอายาแก้แพ้ที่มีติดกระเป๋ามาเป็นประจำให้ทาน 1 เม็ด แล้วพากลับบ้านโดยด่วน ตลอดทางก็ถามน้องเมว่าวันนี้ทานอะไรบ้าง เพื่อหาสาเหตุการแพ้ เพราะดูจากผื่นแล้วน่าจะมาจากการแพ้อาหารหรือยา แต่พยายาตัดไปเพราะก่อนหน้านี้ไม่ได้ทานยาอะไร ที่เหลือก็เป็นอาหาร ซึ่งน้องเมบอกมากลัวแล้วแต่เคยทานประจำทั้งนั้นเลย ไม่มีอะไรผิดปกติ เมื่อไปถึงบ้านผื่นเริ่มยุบ(ใจชื้นขึ้นมาหน่อย) น้องเมบอกจะไปคุมองแม็กก็พาไปค้าหญ่หน่อยเพราะอยู่ใกล้บ้าน กลับมาผื่นก็ยุบพอสมควร พอประมาณ 2 ทุ่มซึกไม่ไหวขึ้นมาอีกคันมากด้วย เลยพาไปหาหมอที่หมู่บ้านหมอดียาแก้แพ้ให้ 1 ซึก หมอบอกจะได้ยุบเร็ว น้องเมเก่งมากไม่ร้องไห้เลย กลับมาบ้านสักพักผื่นเริ่มยุบและน้องเมก็หลับไปตอน 3 ทุ่ม แต่แม่ไม่ได้นอนนิ่งเฝ้าดูอาการจนประมาณ 5 ทุ่มผื่นที่ยุบไปเริ่มขึ้นมาอีก แถมดูเยาะกว่าเดิม แม่คิดว่ามันคงไม่ธรรมดาอย่างที่เคยเป็นแน่เลย คุณแม่จึงหยิบกล้องถ่ายรูปดิจิตอลที่ติดกระเป๋ามาถ่ายไว้ ในใจคิดว่าเก็บไว้ดูคราวหน้าถ้ามีอาการแพ้ อีก แล้วก็รีบปลุกน้องเมไปหาหมอที่โรงพยาบาลโดยด่วนไปถึงหมอที่ห้องฉุกเฉินก็ฉีดยาให้อีกประมาณ 3 อย่าง แล้วนอนดูอาการประมาณ 1 ชั่วโมง ผื่นเริ่มยุบและไม่คันคุณหมอให้กลับบ้านได้ แม่โล่งอกคิดว่าคงหายแล้ว กลับไปถึงบ้านประมาณ ติหนึ่งครึ่ง เข้านอนกัน.....แต่แล้วพอประมาณตี 5(6 มิ.ย.) ผื่นเริ่มขึ้นที่หน้าอกเมอีก (แม่ใจคอไม่ดี) และเริ่มไปที่หลัง ท้อง แขนขา สรุปว่าหมดทั้งตัว ไม่ได้การรีบล้างหน้าแปรงฟัน (ไม่ได้อาบน้ำ) รีบพาน้องเมขึ้นรถบึ่งไปโรงพยาบาลโดยด่วน ไปถึงเช้าคิวรอตรวจตามปกติไม่ไหวบอกเจ้าหน้าที่ว่าขอเข้าตรวจที่ห้องฉุกเฉินก่อนเลย คุณหมอก็รีบสั่งฉีดยาแก้แพ้ให้ด่วน รอไปประมาณ ครึ่งชั่วโมง ผื่นไม่ยุบ (โอ้..แม่เจ้า) เลยบอกคุณหมอขอนอนโรงพยาบาลเลยคะ ไม่กลับบ้านแล้ว คุณหมอก็สั่งให้ทานที่เหมือนกัน แต่แม่ก็ไม่ลืมถ่ายรูปผื่นที่ตัวน้องเมไว้อีกเช่นเดิม เมื่อไปที่ตึกคุณหมอ(ผู้หญิง)เด็กภูมิแพ้ก็มาตรวจด่วน และสั่งยาฉีดและกินด่วน จนอาการเริ่มดีขึ้นเป็นลำดับแต่ผื่นยังมีอยู่ นอนโรงพยาบาลไป 1 คืนแล้ว วันรุ่งขึ้น (7 มิ.ย) 8 โมงครึ่ง มีหมอเข้ามา 2 คน หมอผู้หญิงคนเมื่อวาน และก็มีหมออีกคนเป็นผู้ชาย ซึ่งรู้ที่หลังว่าเป็นอาจารย์ใหญ่ของคณะแพทยศาสตร์ ท่านมาตรวจน้องเมเองเลย และก็ซักถามก่อนแพ้ทานอะไรมา ไปทำอะไรมา เราก็บอกตามที่น้องเมบอก เคยแพ้แต่ไม่เคยเยาะขนาดนี้ วันนี้ที่อาจารย์หมอมาตรวจผื่นยุบไปเยอะมากแล้ว เหลือร่องรอยนิดหน่อย แม่เลยฉีกกล้องดิจิตอลคู่กายออกมาเปิดภาพที่ถ่ายผื่นน้องเมเก็บไว้มาให้อาจารย์หมอดู อาจารย์หมอเห็นตกใจบอกว่า โอ้..เป็นเยอะมาก และเกิดที่เดิมๆ อันตรายมาก อาจารย์หมอบอกว่าคุณเมรอบคอบมากที่ถ่ายเก็บไว้ และมาหาหมอเร็วตามสตีปเลย สรุปอาจารย์หมอที่ผื่นน้องเมในกล้องดิจิตอลแล้วก็สั่งยาเพิ่มอีก 1 ตัว และสั่งพินยาเนื่องจากหลอดลมตีบร่วมด้วย ให้นอนดูอาการอีก 1 คืน พอตอนบ่ายอาจารย์หมอตานก็กรุณามาดูน้องเมอีก มาคราวนี้น้องเมตัวเกลี้ยงเกลาละเลย ไม่มีผื่นเลย อาจารย์หมอยิ้มบอกว่าพุงนี้(8 มิ.ย.) คงกลับบ้านได้แล้ว

ท่านสรุปให้ฟังว่าคงเป็นอาการแพ้อาหารอย่างรุนแรงแต่สรุปไม่ได้ว่าแพ้อะไรต้องพาน้องเมไปตรวจภูมิแพ้ที่ และอาจารย์หมอก็บอกเมว่าขอภาพถ่ายรูปผื่นน้องเมไว้ดูหน่อยนะท่านบอกเอาไว้ให้ลูกศิษย์ศึกษา ดูเมบอกว่าเต็มใจให้มากเลยคะ ..วันที่ 8 มิ.ย 8 โมงครึ่งอาจารย์หมอก็มาตรวจอีกและบอกกลับบ้านได้แล้ว และเอายาไปกินอีก 3 วันแล้วนัดมาติดตามอาการอีก

ซึ่งอาจารย์หมอบอกถ้าไม่มีอาการอะไรก็ไม่ต้องมาแต่โทรมาเล่าให้ฟังก็ได้ (เฮ้อ..ดีจังเลย)... พอ11 โมงก็ถึงบ้านแล้ว คุณแม่ก็ขออาบน้ำ และนอนสักงีบ (นอนไม่หลับเลย 3 คืน) ...วันนี้วันเสาร์น้องเมบอกขอไปโรงเรียน(ปกติเรียนพิเศษทุกเสาร์) ซึ่งแจ่มครู่ไว้ว่าจะไม่ไป..เจอกันอีกครั้งวันจันทร์เลยครูก็บอกโอเคไม่เป็นไร แต่น้องเมอยากไปกลัวเรียนไม่ทันเพื่อนเพราะหยุดไป 3 วัน(ขยันจริงๆเลย) แม่ก็เลยโอเคไปก็ไป ไปส่งแล้วก็ฝากครูดูแลให้หน่อย

กลับมาจากส่งน้องเม ก็เลยมาเขียนแชร์ประสบการณ์ให้คุณแม่ๆ ได้อ่านกันเผื่อจะเป็นประโยชน์กับทุกท่านบ้าง โดยเฉพาะกล้องถ่ายรูปที่มีติดตัวไว้ตลอดเวลา แต่คิดว่าทุกวันนี้ทุกคนคงพกกันเป็นประจำทุกวันอยู่แล้วเช่นมือถือ ไอโฟน ไอแพด ก็อย่าลืมซึมนั้นให้เป็นประโยชน์ด้วยนะคะ

ขอบคุณทุกท่านที่เสียเวลาอ่านจนจบนะค่ะ ดีชมได้ค่ะ (เขียนไม่เก่ง)

แท็ก: ไม่ระบุคำค้นหา

[Powered by EasyBlog for Joomla!](#)